DE PROSODIA LIBELLVS.

AVTHORE

G. BVCHANANO.

EDINBVRGI,
Excudebat *Andreas Hart*
Bibliopola. ANNO 1621.

TYPOGRAPHVS Lectori.

HAbes, Lector, breviter & perspicuè exposita quæ *G. Buchananus* tyronibus ad Poetices rudimenta censuit necessaria. Ille enim non doctrina modò, sed judicio vir incomparabilis nullâ hinc ingenii laudem (quam ex aliis scriptis literatorum omnium judicio satis amplam consequutus est) affectare voluit: verum ad captum puerorum, quibus solis hæc scripta sunt, se totum accommodavit. Quod si tanto viro per Occupationes & graviora studia, licuisset reliquas Grammaticæ partes, pari facilitate strictim percurrisse, Deus bone, quanta inde utilitas studiosæ juventuti accessisset.

Andreas Hart.

DE PROSODIA Libellus.

VETERES Latini septemdecim Characteribus Literarum erant contenti *a b c d e f g i l m n o p q r ſ t u*. Adjecta eſt *h*, quæ formam literæ, vim aſpirationis haberet.

X Y & Z, peregrinæ ſunt, *Q & K* non neceſſariæ. Nam *C Q & K* eundem ſonum reddunt. *X* ad pingendi modum compendium facit, pro *cs* vel *gs*; ut pro *necs* & *legs* ſcribatur *nex* & *lex*.

Y, ad ſonum Græcarum vocum exprimendum eſt neceſſaria.

Loco του ζ veteres duplex *ſſ*, ſcribebant: pro *Patrizo*, *Patriſſo*,

Dividuntur literæ in vocales & Conſonantes.

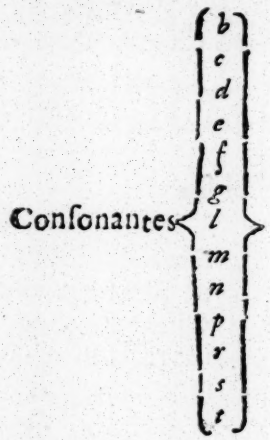

Dividuntur Consonantes in mutas & liquidas.

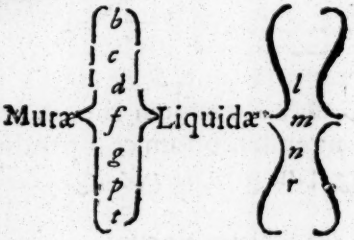

Ad vocales adjiciunt Υ Græcum, medium inter *i* & *u*. Nam *ü* Latinum respondet *ου* Græcorum diphthongo.

Vocales autem sunt dictę quod singulæ per se syllabam & sonum perfectum faciant: ut *Eoæ, Io, urit.*

Consonantes, quod perfectum sonum, nisi cum alio junctæ, non edant.

Mutæ vocantur, quod earum sonus obtusiùs, quàm aliarum cõsonantium, feriat aures.

Liquidæ

Liquidę autem, quod subjectæ Mutis, cursum orationi minus remorentur: & vocalem brevem præcedentem non necessario faciant longam.

Liquidæ etiam dici possunt, qua ratione liquidam vocem dicimus: quod earum frequentia orationem non modo minus languidam, quam mutæ; sed etiam grandiorem & sonantiorem reddant: ut

Rauco strepuerunt cornua cantu.
Pompeiana reum clauserunt signa Milonem. Virg. Lucan.

Quam ob causam reor easdem etiam Semivocales appellatas, quasi medio inter mutas & vocales sono.

Duæ Vocales, quoties in unam syllabam coalescunt, diphthongum efficiunt: ut *æs, Eurus, aula, fœtus* Fit enim diphthongus duarum vocalium in una syllaba sonus:

In hac tamen vocalium conjunctione j. & V, ambiguam vim habent; nam cum prior in vocalem sequentem incumbit, vim consonantis induit; ut in *Iuno, Venus, Iovis.*

I autem inter duas Vocales interjecta, pro duplici consonante accipitur: ut in *ajo* & *eius*

Sunt & aliæ duę duplices, *x* & *z*: de quibus superius est dictum.

Vt è literis syllabę, ita è syllabis pedes, è pedibus fiunt versus.

Hic ordo naturæ poscere videtur, ut primùm de syllabis, mox de pedibus, ac ultimò loco de versu dicatur: verùm ordo resolutionis hoc loco mihi videtur commodior, quàm compositionis. Quare à versu incipientes, eum in sua membra resolvemus.

Versus inde dictus videtur, quod cum cursus orationis ad certum numerum syllabarum

tum venerit, iterum alium ordimur: ut

Optima quaque dies miseris mortalibus ævi,
Prima fugit ——

Is ex pedibus componitur sic.

- ∪∪ - ∪ ∪ - ∪ ∪ - - - ∪ ∪ - -

Optima ⌉quaque di⌉es mise⌉rismor⌉talibus⌉ævi.

Hanc dimensionem versuum per pedes vulgò scansionem appellant: eamque commodè, ad captum puerorum, in sinistræ manus digitos collocant.

Genus versuum maximè vulgatum est, quod à materia Heroicum, à numero pedum Hexametrum dicunt.

Pedes unde versus componuntur dissylabi sunt quatuor.

Pyrrhichius è duabus brevibus: ut *Deus* ∪∪
Spondæus è duabus longis: ut *Harpax* - -
Iambus è brevi & longa: ut *erunt* ∪ -
Choreus è longa & brevi ut: *ardor* - ∪

Hunc postremum vulgò *Trochæum* Vocant.

Trium syllabarum octo.

Tribrachys è tribus brevibus, ut *ruere* ∪ ∪ ∪
Molossus è tribus longis, ut *fecerunt* - - -
Dactylus è longa & duabus brevibus, ut *omnibus* - ∪ ∪
Anapæstus ex duabus breuibus & longa, ut *homines* - ∪ ∪
Bacchius è brevi & duabus longis, ut *Parentes* ∪ - -
Antibacchius è duabus longis & brevi, ut *mentiris* - - ∪
Amphimacer è longa brevi & longa, ut *sordidi* - ∪ -

Am-

Amphibrachys è brevi, longa & brevi: ut *amare*, ∪ – ∪

CÆteri pedes Oratoribus, quam Poetis sunt usitatiores, præter *Proceleusmaticum*, è quatuor brevibus, qui loco *Dactyli* vel *Anapæsti* interdum ponitur: & *Choriambum* ex *Choreo* & *Iambo* compositum, qui sui generis carmen Choriambicum facit.

Animadvertendum non omnes pedes supra enumeratos in omnium carminum genera convenire, sed alios aliis esse familiares.

Hexameter versus, qui & *Heroicus* vocatur, recipit in quatuor primis locis *Dactylum*, vel *spondæum*, vel *solos*, vel *mixtos*, quinto rarò *spondæum*, in sexto rarò *dactylum*.

At tuba terribilem sonitum taratantara dixit. Ennius.
Luctantes ventos tempestatèsque sonoras. Vir. 1. Eclo.
Imperio premit — Ovid. 13. metam.
Musa mihi causas memora, quo numine læso, Vir. 4 geor.
Sylvestrem tenui musam meditaris avena.
Longus in angustũ quâ clauditur Hellespontus.
Inseritur vero ex fœtu nucis arbutus horrida:
Et steriles platani malos gessere valentes.

Observandæ sunt in versibus dimetiendis figuræ. Nam ultima superioris dictionis vocalis à primâ sequentis eliditur.

Admovere oculis distantia sydera nostris. Ovid. 1. Fast.

Item *m* cum sua vocali eliditur: ut

Et mortem & nomen Druso *Germania fecit,* Ovid. 1. Fast.
Ætheraque ingenio supposuere suo.

Item in versu *Hypermetro*, qui una syllaba justo est longior, ultima vocalis versus, aut *m* cum sua vocali à prima vocali sequentis versus eliditur: ut

Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorem, Vir. geor.
Et foliis undam tepidi despumat aheni,

Virg. 10. AEneid, *Sternitur infelix alieno vulnere, cælumque*
Adspicit & moriens dulcis reminiscitur Argos.

Item syllabæ plures in unam coalescunt: ut

Vnius ob noxam & furias Ajacis Oïlêi.

Virg. 1. AEneid: *Notus amor* Phædræ: *nota est injuria* Thesêi.

Ovid 6 Fast —— *Quin protinus omnia*
Perlegerent oculis.

Virg. 6. AE- *Quique fluat multo non dêerit vulnere sanguis.*

Luc lib. 4, *Vnus sæpe tibi tota denarius arca,*

Lib. 2. Epig *Dênârius tamen hanc non emo* Basse *tribus.*

Virg 4 Geor *Seu lento fuerint alvêâria vimine texta*

Buch, in fra- *Dum* Papa *omnipotens* Capitolii *immobile saxum,*

ciscano, *Accolet imperiumque pater coleatus habebit.*

Est præterea quædam licentia poetica, non illa quidem penitus rejicienda, ut qua usi sunt Poetæ doctissimi; sed non permittenda tironibus, donec sint firmiori judicio, & scribendi exercitatione aliquam facultatem sint consequuti. Cujus generis sunt hæc, quod vocalem aut diphthongum longam non elidunt, sed ancipitem faciunt: ut

Vir. 3, AEneid. *Insulæ* Ionio *in magno quas dira* Celeno,
Harpyiæque colunt aliæ.

Vir. 5 æneid *Victor apud rapidum* Simoëntа *sub* Ilio *alto.*

Vir. 5, æneid *Tùm ille* Æneas, *quem* Dardanio *Anchisæ,*
Alma Venus Phrygii *genuit* Simoentis *ad undam*

Ovid, lib. Epist. ad Penelopen. *O utinam tunc cum Laeedæmona classe petebat,*
Obrutus insanis esset adulter æquis.

Virg. 2, Ecloga. Te Corydon, *ô Alexi, trahit sua quemque* voluptas.

Vir. 8. Eclo, *Credimus? an qui amant, ipsi sibi somnia fingunt.*

Aut

Aut cum syllaba solvitur in duas: ut *terrai*, *frugiferai* pro *terræ frugiferæ*. *Metieo*, *Suffetieo* pro *Metio*, *Suffetio*. Fab lib. 1. ex Enn.

Misit infestas Troïæ ruinas.

Interim syllaba adiicitur: ut, Seneca,

Romanus Graiusque, ac Barbarus induperator. Iuve. sat. 10

——viamque indugredi sceleris. Lucr. lib. 1.

Pro ingredi *Consilio induforo*. pro in foro. Enn. apud Gell lib. 12. cap. 4.

Interim in omnibus cæsuris, syllaba brevis Pro longa ponitur: ut

—— Pecudumque reclusis Virg. 4. AEn

Pectoribus inhians spirantia consulit exta.

Omnia vincit amor & nos cedamus amori. Vir. Eclo. 10

Dona dehinc auro gravia, sectoque elephanto. Vir. 3. AEn

Ille latus niveum molli fultus Hyacintho. Vir. Eclo. 6

Hæc licentia videtur durior in aliis versuum generibus Stat. syl. 4.

Fortis Herous, Erato labores Differ.

De Syllabis.

SYllabę accidunt tempora, & toni. longa syllaba duo habet tempora, brevis unum. Tempus enim nihil aliud est, quàm mora in syllaba proferenda, quam Musici vocis tractu aut instrumenti percussione, longiore vel breviore, metiuntur.

Cognoscitur autem syllabæ quantitas, aut exemplis, aut regulis. Exempla è Doctorum Poetarum scriptis petenda sunt,

E regulis prima sit hæc.

Vocalis etsi natura sit brevis, tamen posi-one fit longa, sequentibus eam aut duabus consq-

Consonantibus, aut una duplice, in eadem cum vocali syllaba: ut *est*, *sunt*, *nex*, *nox*. aut diversis, ut *artis*, *partis*, *gaza*, *maior*: aut in diversis dictionibus, modò altera saltem consonans adhæreat vocali.

Iuven sat. 10 *Orandum est ut sit mens sana in corpore sano.*

In hoc versu, *ut*, *sit*, *in*, syllabæ breves propter consonantes sequentes pro longis habentur.

Admonitio.

VOcalis natura brevis sequente muta & liquida non est necessariò longa; dicimus, enim *tenebræ*, & *tenebre*.

Ovid. Epist, De aneiræ, Virg, 8 AEn *Hercule suppolito sydera fulsit atlas.*

——*Electra Atlantide cretus.*

Secunda Regula.

VOcalis ante vocalem in Latinis dictionibus est brevis: ut *Deus*

Excipe *aër*: ut

——*Dum terra fretum, terràmque levabit.*

Lucan. lib: 1, *Aër, & longi volvent Titana labores.*

Et *Dius*: ut

——*Ecce inter pocula quærunt,*

Pers. satyr. 1. *Romulida saturi, quid dia poëmata narrant.*

Fio cùm non habet *r* primam habet longam ut

Martia. lib. 12, Epig. 94 *Dic mihi si fias tu leo, qualis eris?*

alias

aliàs brevem: ut

Pars fieri potuisse negat.

Genitivi pronominum exeuntium in *ius*: item nomina similiter declinata penultimam habent communem, præter *alterius*, quod penultimam semper habet brevem, & *alius*, quod genitivi penultimam semper habet longam. Ovid. 12. Metam.

Vnius ob noxam & furias Ajacis Oilêi, Vir. 1. AEn

Nauibus (infandum) amissis unius ob iram. Vir. 2. AEn.

Quæ regio Anchisen, *quis habet locus? illius* Vir. 6. AEn *ergò.*

Venimus — Ovid. 1, trist

Cùm subit illius tristissima noctis imago. Eleg. 3.

Diana primam habet communem.

Item Genitivi & Dativi quintæ declinationis penultimam habent longam. Lucan. lib. 1

Non radii solis neque lucida tela diei,

Discutiant. —

Excipe *fidei, spei, rei*, quanquam in hoc *Lucretius Re* facit longam: ut

Genitivus primæ declinationis, cum diphthongus *æ* in *ai* solvitur penultimam habet longam, ut

Aulai in medio libabant pocula Bacchi. Vir. Eclo. 2

Eheu primam habet longā: *ohe* communē. Mar. lib 4

Eheu, quid volui misero mihi? Epig. 91,

– – – ∪ ∪ – ∪ – ∪ – ∪ Hora. sat 5, lib. 1.

Ohe iam satis est, ohe libelle,

Huc appelle: trecentos inseris, ōhe,

Iam satis est. —

Tertia regula.

DIphthongus omnis longa est: interim sequente vocali fit brevis: ut, Vir. 7. AEneid.

Stipitibus duris agitur, sudibùsque præustis.

Rapt

Ovid. 12. Meram. *Raptaturque comis per vim nova nupta prehensis.*

Quarta Regula.

PRęterita dissyllaba priorem habent longam: ut

Vir. Eclo. 1 *Vt vidi, ut perii. ut me malus abstulit error?*

EXCIPE.

v v v v v v

Dedi, tuli, bibi, steti, scidi fidi.

Quinta Regula.

SUpina dissyllaba habent priorem longam: ut

Hora. lib. 1. Satyr. 5. *Lũsum it Mecœnas, dormitum ego Virgiliũsque.*

EXCIPE.

v v v v v v

Datum, satum, statum ratum itum quitum litum, citum à *cieo, situm* à *sino, rutum* à *ruo* in compositis.

Sexta Regula.

Derivata naturam sequuntur originis: ut

v v v v - -

Lego, legam, lege, legerem, legi, legeram,

- - - -

Mar. in Apo *legerim legissem, legero, legisse.*

EXCIPE.

v - v -

Lucerna, laterna, tegula, regula, cum paucis aliis, quæ usus docebit

Dux laterna via clausis feror aurea flammis:
Et tuta est gremio, parva lucerna meo.

Septima.

Septima Regula.

PRæpositiones in compositione seruant quantitatem quam seorsim habebant, ut *abeo, adamo, deduco, amoveo.*

EXCIPE

Pro, in compositione interim brevis est: ut in *Profiteor, profugus, profugio, proficiscor, procio profari procello protervus, pronepos, profanus profestus.*

Communem habent primam syllabam, *procuro, profundo propello, propago.*

Di & *se* præpositiones inseparabiles, longæ sunt.

Diditur hic subito Troiana per agmina rumor Vir. 7. AEneid.
Est in secessu longo locus: insula portum
Efficit.—— Vir. 1. æneid

EXCIPE.

Dirimo & disertus, quæ primam corripiunt.

Reliquæ præpositiones ferè corripiuntur.

Aperio ab *ad*, potiùs quam ab *à* compositum videri potest.

Refert autem pro *interest*, non à præpositione re, sed à nomine *rei*; componi arbitror: quia priorem habet longam.

Octava Regula.

COmposita à verbis secundæ conjugationis, qualia sunt *liquefactus, tepefactus* secundam habent communem: Cætera quę ex corruptis, aut ex corrupto & integro componuntur, si prior pars in *E* vel in *I* exeat, eam vocalem corripiunt: ut *terrifico, causidicus, nēfas nēfastus.*

Ex-

EXCIPE

Nēquicquam, & prīdie, quæ primam: *veneficus* & *merīdies*, quæ secundam producunt: *quotidie*, secundam habet communem: *tibicen*

Nona Regula.

MEdiæ verborum syllabę, ex coniugationibus cognoscuntur,

De ultimis syllabis.

Vltima cujusque versus est communis.

A in fine.

A in fine brevis est: ut

Arma virmuque cano.

Excipe *I*mperativos primæ conjugationis: ut *amā*. *A*blativos primæ declinationis: ut

Ibam forte viā sacra.

Hora: lib. 1. Satyr. 9. Vir: 3. AEn.

Item numeri nomina indeclinabilia: ut,

Trigintā capitum fœtus enixa jacebat.

Manilius tamen hanc syllabam sæpe facit brevem:

Item *supra*, *ultra*, *contra*, *citra*, *frustra*, *infra*, *intra*, *circa*, *prætereà*, *intereà*, *anteà*, *posteà*, quæ interdum corripiuntur,

Hora lib. 8. Satyr. 9. Qvid. 1. fast

Quos ultra citraque nequit consistere rectum,
Postea mirabar cur non sine litibus esset.
Prima dies——

E in fine.

E in fine brevis est: ut

Sæpe pater dixit, studium quid inutile tentas?

EXCIPE.

Ablativos quintæ de clinationis: ut *fide, ſpe, re*, Item *fame*, (nam *fames* antiquis fuit quintæ declinationis) & pluralia in *e*: ut *Cete, Tempe*.

Item imperativos ſecundæ conjugationis; ut *doce, mone*. Item Adverbia ab adjectivis ſecundæ declinationis facta; ut *ſancte, ſanctiſsime*.

Bene tamen & *malè* ultimas habent breves; *fermè* & *ferè* longas.

Mobilis & varia eſt fermè natura malorum. Iuven, ſat. 3.
Cum ſcelus admittunt.

Item monoſyllaba, *me, te, ſe, de, e*, & *ne* prohibendi longa ſunt.

I in fine.

I in fine longum eſt: ut *domini, ſervi*.

Communem habent ultimam: *mihi, tibi, ſibi, uti, nbi, ibi*, & ab eis compoſita.

Græcorum dativi & vocativi ſunt breves; ut

Palladi littorea celebrabat Cyrus honorem. Stat, in Achil.
Dux Pari Priamide damno formoſe tuorum. Ovid Epiſt. Laod.
Sed dativi interim latinis producuntur: ut
Qualis adeſt Thetidi, qualis concordia Peleo. Catul.

O

O in fine communis eſt: ut *amo, quomodo*.

Item voces Gerundii in *do*, quanquam vim ablativi habeant.

Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis. Vir. Eclo. 8
Aufer & ipſe meum pariter medicando dolorem. Tibul lib. 3. Eleg. 6.

Dativi & ablativi producunt, *o*. Item *adeõ ideõ*

ideō falsō & tō cum similibus: *modo*: & *imō* brevem semper habent ultimam.

Monosyllaba omnia producuntur: ut *do, sto, pro.*

V

V in fine semper longum est: ut *cornū, genū.*

B D T.

B D T corripiuntur: ut *ab, ad, at.*

C

In *C* finita, longa sunt: ut *dic, duc,*

EXCIPE.

Fac, nec, & *donec,* brevia, *hic* pronomen anceps.

L

L breve est: ut *nihil.* Excipe *sol, sal,* & *nil;* quę longa sunt.

N

N breve est: ut *nomen, numen.*

EXCIPE.

Ren, splen lien quin sin, en, non: & Græca mutata: ut *Titan, Paan, Troezen, Salamin, Delphin, Pandion, Actæon* & similia.

Item Accusativus primæ declinationis à nominativis in *as & es*: ut *Anchisen, Æneam.*

R

R in fine brevis est, cum quavis vocali: ut *vir, uxor.*

EX-

EXCIPE.

Par, impar, compar, nar, lar, far, ver, cur, fur, & quædam Græca tertiæ declinationis: ut *Aër, æther,*

Celtiber, ultimam habet communem,

As

In *as* longa sunt: ut *ætas.* Excipe accusativos Græcos tertiæ declinationis Latinorum: ut *Troadas*: & nominativos fœminini generis; ut *Pallas,*

Es

In *Es* producunt ultimas: *paries, pes, aries abies, locuples,* & *Ceres,*

EXCIPE.

Reliqua, quibus genitivi crescunt: ut *miles, hospes, eques.* Item Græca nominativi pluralis: ut *Troades*: & neutra singularis numeri: ut *Cacoëthes*: & *es* verbum & *penes* præpositionem,

Is

In *is* brevem habent ultimam, ut *finis, funis,*

EXCIPE.

Pluralia in *is, dominis, bonis, quis, vobis, vis* nomẽ & verbũ cum compositis, ut *quid vis.* Item secundas personas verborum quartæ conjugationis, ut *scis, audis,* & secundas personas subjunctivorum, ut *possis velis, nolis,* & quę habent in genitivo *iris,* vel *itis,* ut *glis lis, Samnis.* Item in secundis personis singularibus

futuri subjunctivi: ut *dixeris, mīsceris*, is est ambiguum.

OS

Os longum est: ut *dos mos*.

Excipe *os ossis, compos, impos*: Et Græca quædam neutri generis: ut *Chaos*, etiam masculini & fœminini; ut *Atticos, Delos, Ilios*: & genitivos Græcos; ut *Pallados*.

VS

Vs breve est; ut *tempus, unus*.

EXCIPE.

Monosyllaba; ut *pus, rus, mus*: & fœminina, quæ crescunt in genitivis; ut *salus, tellus*; item genitivos singulares, nominativos, & accusativos & vocativos plurales quartæ declinationis; ut *fructus, lusus*.

YS

Græca in *ys* brevia sunt; ut *Capys*.

Toni seu Accentus.

ACcidunt & syllabis toni tres: acutus, qui eas attollit: ut *dominus*: gravis, qui deprimit, ut in syllabis *mi* & *nus*: circumflexus, qui & tollit & deprimit, ut *mos*. Sed corruptus pronunciandi usus ferè acutum cum circumflexo confundit.

Regula prima.

MOnosyllaba omnia attolluntur, & quæ longa natura sunt, circumflectuntur; ut *lam, frænos*.

EXCI-

EXCIPE

Tres particulas, quæ vocantur *Enclitica*, quod accentum præcedentis dictionis ad se retrahant, ac sic leguntur, tanquam pars ejus essent. Hæ enim, non secus atque in una dictione adjectione syllabæ, mutant accentum, ut *còrpora corporaque*, sic *homines, hominesque*. —*Tectùmque Amyclaumque canem Cressamque pharetram*. Vir. 3. geor.

Secunda Regula.

IN dissyllabis, penultima habet accentum, ut in *bònus, rarus, panis*.

Regula Tertia.

IN polysyllabis, è tribus ultimis una semper attollitur, nec ultima unquam. Si in polysyllabis penultima longa sit, eà attollitur, ut *Romanus, senèsco*.

Si penultima brevis sit, quæ eam præcedit, attollitur, ut *dòminus, Virgìlius Virglii, corpòribus, còrpori*.

Hæc est vera accentuum ratio, cui, qui plura adjiciunt, mihi videntur timuisse ne hæc pars absque magistri opera comprehendi posset, ideoque rem per se facilem objectis tenebris obscurare voluisse. Eorum errorem vir doctissimus *Iulius Scaliger* satis luculenter in libro de cau ssis Grammaticæ redarguit.

DE

De

GENERIBVS Carminum.

DE *Hexametro heroico* dictum est superius: ei solet plerumque adjungi *Pentameter Elegiacus*.

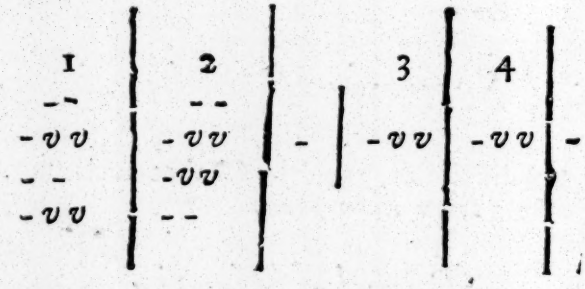

Catul.

Quin tu animum obfirmas, atque ist hinc te usque reducis:
Et Dîs invitis desinis esse miser?

Ouid Epist Loud.

Mittit & optat amans, quo mittitur ire, salutem,
Æmonis Æmonio Laodamia viro.

Tibul. rele.

Quam mallem in gelidis montibus esse lapis.

Ibid. ver. 10

Naufraga quam Gasti tenderet ira maris.

Quidam sic metiri volunt.

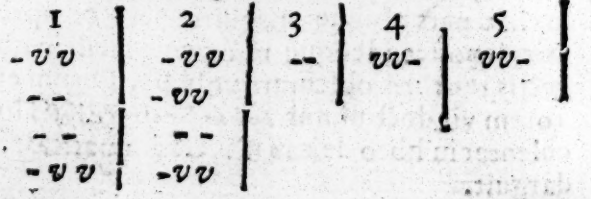

Saph-

Saphicus Hendecasyllabus Pentameter.

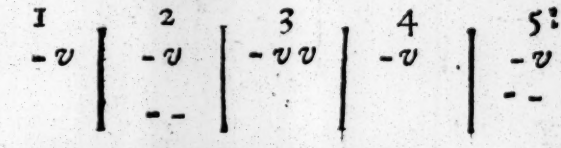

Otium Catulle tibi molestum est,
Otium divos rogat in patenti,
Prensus Ægaeo.

Catul. Hor. lib. 2 Od. 16.

Phaleucius Hendecasyllabus Pentameter.

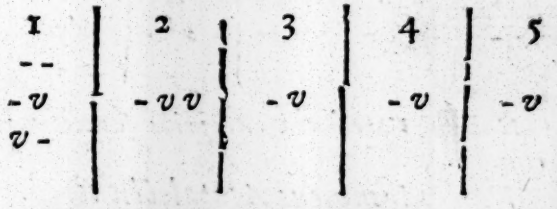

Cui dono lepidum novum libellum,
Arida modo pumice expolitum?
Corneli, tibi. Namque tu solebas,
Meas esse aliquid putare nugas.

Hora. Od. 2 lib. 1.

Glyconicus, sive Choriãbicus dimeter.

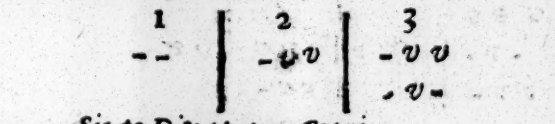

Sic te Diva potens Cypri.

Alii sic metiuntur.

Choriambicus trimeter.

Aliter sic.

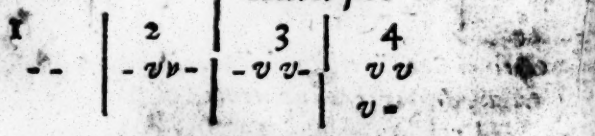

Mecænas atavis edite regibus.

Choriambicus tetrameter.

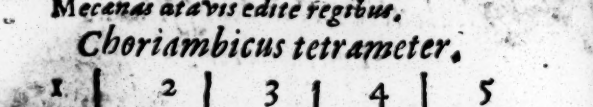

Hora. lib. 1 od. 18. *Nullam, Vare, sacra vite prius severis arborem.*

Versus Iambicus Acatalectticus dimeter.

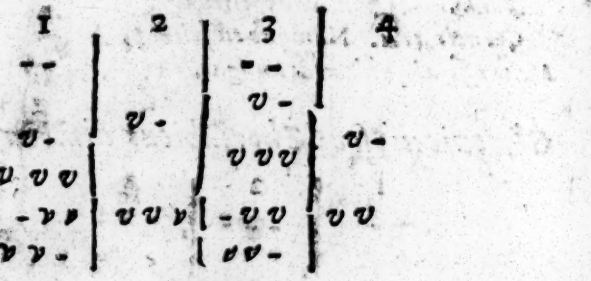

Horat. lib. 2. od. 18.

Sedulius.

Herodes hostis impie
Christum venire quid times?
Non auferet mortalia,
Qui regna dat cælestia.

Hoc

Hoc genere carminis à Prudentio tota Romani vita descripta est.

Versus Iambicus Acatalecticus trimeter.

1	2	3	4	5	6
– ⏑ –		– ⏑ –		– ⏑ –	⏑ –
⏑ –	⏑ –	⏑ –		⏑ –	
⏑ ⏑ ⏑	⏑ ⏑ ⏑	⏑ ⏑ ⏑	⏑ –	⏑ ⏑ ⏑	⏑ ⏑
– ⏑ ⏑		– ⏑ ⏑	⏑ ⏑ ⏑	– ⏑ ⏑	
⏑ ⏑ –		⏑ ⏑ –			

Laudes feracis pradicemus hortuli.

FINIS.